

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR A. S.

Protokolant: st. sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z wniosku M. O.

z udziałem M. P. (1)

o podział majątku wspólnego

postanawia:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego M. P. (1) oraz M. O., którego wspólność ustała wskutek wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2013 roku wydanego w sprawie o sygn. akt (...)o rozwiązaniu przez rozwód związku małżeńskiego, wchodzi następujące składniki:

1. meble kuchenne o wartości 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych),
2. kuchnia gazowa marki M. o wartości 350 zł (trzysta pięćdziesiąt złotych),
3. okap o wartości 100 zł (sto złotych),
4. zlewozmywak o wartości 150 zł (sto pięćdziesiąt złotych),
5. bateria o wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
6. komputer o wartości 1300 zł (jeden tysiąc trzysta złotych),
7. monitor (...) 21” o wartości 400 zł (czteryście złotych),
8. drukarka o wartości 200 zł (dwieście złotych),
9. wiertarka o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
10. wkrętarka o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
11. drobne narzędzia i przybory o łącznej wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
12. wieża z kolumnami o wartości 100 zł (sto złotych),
13. stół o wartości 600 zł (sześćset złotych),
14. segment pokojowy o wartości 600 zł (sześćset złotych),
15. telewizor marki D. (...)” o wartości 300 zł (trzysta złotych),

16. materac –kanapa o wartości 75 zł (siedemdziesiąt pięć złotych),
 17. lodówka marki G. o wartości 300 zł (trzysta złotych),
 18. mikrofalówka marki S. o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 19. sokowirówka marki Z. o wartości 35 zł (trzydzieści pięć złotych),
 20. aparat fotograficzny o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 21. suszarka do grzybów o wartości 60 zł (sześćdziesiąt złotych),
 22. robot kuchenny marki B. o wartości 120 zł (sto dwadzieścia złotych),
 23. szafka na buty o wartości 100 zł (sto złotych),
 24. krzesła ogrodowe – 4 (cztery) sztuki o łącznej wartości 20 zł (dwadzieścia złotych),
 25. maszyna do szycia marki Ł. o wartości 50 zł (pięćdziesiąt złotych),
 26. 392, (...) jednostek rozrachunkowych w N. – N. Otwartym Funduszu Emerytalnym o wartości 14.179,24 zł (czternaście tysięcy sto siedemdziesiąt dziewięć złotych dwadzieścia cztery grosze),
 27. środki zaewidencjonowane na indywidualnym subkoncie w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych w kwocie 27.500,21 zł (dwadzieścia siedem tysięcy pięćset złotych dwadzieścia jeden groszy);
- II. ustalić, że M. P. (1) dokonał wydatku z majątku osobistego na majątek wspólny w kwocie 4948,86 zł (cztery tysiące dziewięćset czterdzieści osiem złotych osiemdziesiąt sześć groszy);
- III. dokonać podziału majątku wspólnego M. P. (1) oraz M. O. ten sposób, że:
1. składniki opisane w punkcie I podpunkty od 15 do 27 postanowienia przyznać na wyłączną własność M. O.,
 2. składniki opisane w punkcie I podpunkty od 1 do 14 postanowienia przyznać na wyłączną własność M. P. (1);
- IV. zasądzić od M. P. (1) na rzecz M. O. kwotę 18.593,57zł (osiemnaście tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt trzy złote pięćdziesiąt siedem groszy) tytułem spłaty, płatną w terminie 1 (jednego) miesiąca od dnia uprawomocnienia się niniejszego postanowienia wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności;
- V. obciążyć M. O. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 1285,47 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści siedem groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków;
- VI. obciążyć M. P. (1) na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi kwotą 1285,47 zł (jeden tysiąc dwieście osiemdziesiąt pięć złotych czterdzieści siedem groszy) tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków;
- VII. oddalić wniosek M. O. o zasądzenie kosztów postępowania od uczestnika;
- VIII. oddalić wniosek M. P. (1) o zasądzenie kosztów postępowania od wnioskodawczyni.

Sygn. akt II Ns 2432/14

UZASADNIENIE

We wniosku z dnia 20 listopada 2014 roku wnioskodawczyni M. O. reprezentowana przez pełnomocnika w osobie adwokata wniosła o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego M. O. i M. P. (1) wchodzi:

- prawo najmu lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...), stanowiącego własność Gminy Ł.,
- wyposażenie kuchni: meble kuchenne, blaty listwy o wartości 4 000 złotych, zlew, bateria, dodatki wartość 1 000 złotych, kuchenka M., okap o wartości 2 000 złotych, zmywarka W. o wartości 2 000 złotych, kafle, kasetony, kleje, fugi, dodatki o wartości 1 500 złotych, oświetlenie o wartości 700 złotych,
- samochód marki O. (...) o wartości 3 000 złotych,
- komputer, drukarki, w tym drukarka firmy (...) ze skanerem o wartości 1 500 złotych,
- telefony o wartości 300 złotych,
- kamera o wartości 600 złotych,
- narzędzia typu wiertarki, wkrętarki itp. o wartości 300 złotych,
- telewizor o wartości 100 złotych,
- materac o wartości 150 złotych.

Jako sposób podziału majątku dorobkowego stron wnioskodawczyni wskazała przyznanie uczestnikowi na wyłączną własność wymienionych składników majątku z obowiązkiem spłaty na rzecz wnioskodawczyni w wysokości 39 895 złotych.

Wniosła nadto o zasądzenie od uczestnika kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wskazano, że związek małżeński stron został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2013 roku, sygn. akt(...). W czasie trwania małżeństwa strony podpisały umowę najmu lokalu i zamieszkiwały w nim wspólnie przez 20 lat. Strony złożyły wniosek do Urzędu Miasta Ł. o wykup tego lokalu, jednak na skutek wycofania się uczestnika nie doszło do transakcji. W momencie zawierania umowy najmu lokal ten był w złym stanie technicznym. Strony przeprowadziły gruntowny remont, a także w ramach rozliczenia z poprzednim lokatorem regulowali ciężące na tym lokalu zaległości w opłatach czynszowych i opłatach za media. Uczestnik wyprowadził się z lokalu we wrześniu 2011 roku, zabierając kluczyki i dokumenty od samochodu, komputer, drukarki, telefony, kamerę i narzędzia, część akcesoriów kuchennych oraz złotą biżuterię wnioskodawczyni. Uczestnik nie zaprzestał jednak korzystania z mieszkania, trzymał w nim swoje rzeczy i przychodził do lokalu. Od września 2011 roku do maja 2013 roku wyłącznie wnioskodawczyni regulowała należności czynszowe za lokal. Z uwagi na zachowanie się uczestnika, wnioskodawczyni była zmuszona wyprowadzić się z mieszkania. Wyprowadzając się zabrała jedynie materac do spania, stary telewizor oraz szafkę z przedpokoju.

(wniosek k. 3-4, pełnomocnictwo k. 5)

W odpowiedzi na wniosek z dnia 13 stycznia 2015 roku uczestnik reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata, wniosł o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego M. O. i M. P. (1) wchodzi:

- znajdujące się w posiadaniu wnioskodawczyni tj.: lodówka o wartości 1 400 złotych, mikrofala o wartości 280 złotych, sokowirówka o wartości 200 złotych, odtwarzacz DVD o wartości 200 złotych, magnetowid o wartości 100 złotych, kamera cyfrowa o wartości 100 złotych, telewizory D. (...)” i A. (...)” o wartości 2 000 złotych, aparaty fotograficzne C., P., Zenit o wartości 800 złotych, zastawa stołowa i kuchenna o wartości 2 000 złotych, suszarka do grzybów o wartości 80 złotych, robot kuchenny o wartości 600 złotych, dwa laptopy o wartości 1 000 złotych, wieża stereo i kolumny o wartości 100 złotych, szafa w przedpokoju o wartości 580 złotych, biżuteria (złoto i

srebro) o wartości 2 000 złotych, narzędzia oraz części mechaniczne o wartości 500 złotych, meble (krzesła, sofa, regał) o wartości 500 złotych, pościelenie, ręczniki obrusy o wartości 300 złotych, książki, zdjęcia o wartości 200 złotych, piła motorowa D. o wartości 700 złotych, części samochodowe, felgi, opony, pokrowce o wartości 1 500 złotych, zbiorniki o wartości 100 złotych, telewizor o wartości 100 złotych, lodówka o wartości 50 złotych, pralka o wartości 50 złotych, letni zestaw wypoczynkowy o wartości 500 złotych,

- uszkodzone rzeczy pozostawione w mieszkaniu przy ulicy (...) tj. wyposażenie kuchni, meble kuchenne, blaty, listwy, zlew, bateria, kuchenka, okap, zmywarka, oświetlenie o łącznej wartości 1 000 złotych,
- samochód O. (...) o wartości 2 000 złotych.

Uczestnik wniósł o dokonanie podziału majątku dorobkowego wnioskodawczyni i uczestnika w ten sposób by wymienione ruchomości przyznać na własność wnioskodawczyni a samochód osobowy O. (...) na własność uczestnikowi postępowania ze spłatą na rzecz uczestnika kwoty 7 470 złotych.

Wniósł także o zasądzenie od wnioskodawczyni kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Odnosząc się do podziału prawa najmu lokalu nr (...) położonego w Ł. przy ulicy (...), uczestnik wskazał, iż obecnie lokal nie jest zajmowany przez wnioskodawczynię ani uczestnika. Uczestnik wyprowadził się z mieszkania jesienią 2011 roku pozostawiając je do wyłącznej dyspozycji wnioskodawczyni. Uczestnik zaprzeczył, by wnioskodawczyni została zmuszona do opuszczenia lokalu. W ocenie uczestnika wobec braku zamiaru stron postępowania zamieszkiwania w tym lokalu, prawo najmu wygaśnie, co uniemożliwi orzeczenie przyznania tego prawa żadnemu uczestnikowi postępowania i sprawi, iż prawo to nie będzie przedstawiało żadnej wartości.

W zakresie podlegających rozliczeniu ruchomości, uczestnik zakwestionował wartości podane przez wnioskodawczynię, a nadto wskazał, iż wszystkie wartościowe przedmioty od chwili opuszczenia przez uczestnika wspólnego lokalu pozostawały w posiadaniu wnioskodawczyni. W posiadaniu uczestnika pozostaje jedynie samochód O. (...), o szacowanej wartości 2 000 złotych.

(odpowiedź na wniosek k. 17-19, pełnomocnictwo k. 23)

W piśmie z dnia 10 marca 2015 roku wnioskodawczyni podniosła, że wyprowadzając się ze wspólnego mieszkania w dniu 1 sierpnia 2013 roku, do czego została zmuszona postępowaniem uczestnika, zabrała ze sobą: lodówkę marki G. (10-letnią o wartości ok. 100 złotych), mikrofalówkę marki S. (8-letnią, o wartości ok. 50 złotych), telewizor marki D. (...)” (10-letni, o wartości ok. 100 złotych), suszarkę do grzybów (10-letnią, o wartości ok. 20 złotych), robot kuchenny marki B. (8-letni, bezwartościowy, z uwagi na brak przystawek), szafkę do przedpokoju na buty (o wartości 50 złotych), łóżko w postaci składanego materaca ok. 30-letnie o wartości ok. 50zł, dwa stare krzesła oraz fotel biurowy (o wartości ok. 100 złotych), część pościeli i naczyń stołowych.

Wnioskodawczyni zaprzeczyła, by strony posiadały odtwarzacz DVD. We wspólnym lokalu pozostały: magnetowid, wieża stereo i kolumny, telewizor marki A. (...)”, narzędzia oraz części mechaniczne, meble (krzesła, sofa, regał), pozostała część pościeli, obrusów, ręczników. Wnioskodawczyni podała, że nigdy nie widziała wymienionej przez uczestnika piły motorowej D., a także zakwestionowała okoliczność by wzięła części samochodowe. Wyjaśniła, że nic jej nie wiadomo o kolejnym telewizorze wartym 100 zł. Nie zabrała też żadnego letniego zestawu wypoczynkowego. Odnosząc się do wymienionych przez uczestnika aparatów fotograficznych, wnioskodawczyni wskazała, że aparat firmy (...), jako jedyny stanowiący składnik majątku dorobkowego stron, został zabrany przez uczestnika, aparat marki P. jest własnością córki stron, otrzymała go bowiem na 18-ste urodziny. Aparat marki C. wnioskodawczyni otrzymała w prezencie, po rozwiązaniu małżeństwa stron.

Wnioskodawczyni nie wyraziła zgody na przyznanie jej ruchomości zgodnie z wnioskiem uczestnika, bowiem wszystkie przedmioty, poza zabranymi przez wnioskodawczynię i wyraźnie przez nią wymienionymi, pozostają w lokalu przy ulicy (...), zajmowanym przez uczestnika.

(pismo k. 27-27v)

W piśmie z dnia 25 września 2015 roku uczestnik wniósł o ustalenie, że w skład majątku dorobkowego M. O. i M. P. (1) wchodzi środki zgromadzone przez wnioskodawczynię w okresie trwania wspólności ustawowej na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym.

(pismo k. 90-91)

Na rozprawie w dniu 12 stycznia 2016 roku strony zgodnie oświadczyły, że zgłoszony do podziału samochód O. (...) według stanu na dzień ustalania wspólności a cen aktualnych posiada wartość 2 000 złotych.

(protokół rozprawy k. 124-133)

W piśmie z dnia 5 lipca 2016 roku pełnomocnik uczestnika wniósł o dokonanie podziału także środków zaewidencjonowanych na subkoncie wnioskodawczyni w ZUS, o których mowa w art. 40e ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

(pismo k. 191)

Na rozprawie w dniu 5 lipca 2016 roku pełnomocnik uczestnika wniósł o rozliczenie dokonanej przez uczestnika spłaty na rzecz gminy w kwocie 4 948,86 złotych.

Pełnomocnik wnioskodawczyni wniósł o nieobejmowanie podziałem majątku środków zgromadzonych przez wnioskodawczynię w OFE z uwagi na konieczność zachowania równości stron.

(protokół rozprawy k. 195-198)

W piśmie z dnia 26 lipca 2016 roku pełnomocnik wnioskodawczyni podniósł, że prawo najmu przedmiotowego lokalu zostało wnioskodawczyni wypowiedziane ze skutkiem na 30 kwietnia 2016 roku, ale w stosunku do uczestnika najem trwa nadal. W ocenie wnioskodawczyni prawo najmu przedmiotowego lokalu podlega podziałowi w niniejszym postępowaniu. Wnioskodawczyni uregulowała należności za lokal w okresie od września 2011 roku do maja 2013 roku na łączną kwotę 4480zł. Odnośnie zgłoszenia przez uczestnika do rozliczenia dokonanej przez niego spłaty w kwocie 4948,86zł, wnioskodawczyni podniosła, że ze złożonego dokumentu nie wynika co dokładnie składa się na wskazaną kwotę, czy są to opłaty z tytułu czynszu, czy także z tytułu użytkowania mediów. Wnioskodawczyni wyprowadziła się z lokalu i nie korzystała wówczas z mediów.

Wnioskodawczyni podniosła też, że w przepisach ustawy o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych nie ma nic na temat zasądzenia spłat z tytułu przyznania środków. Ich rozliczenie dokonywane jest jedynie w sposób określony w przepisach ustawy.

Uczestnik jako funkcjonariusz policji nie podlega co do zasady przepisom ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Emerytura uczestnika nie była finansowana przez środki pochodzące z majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską. Jej wysokość nie zależy od wysokości składek odprowadzanych z wynagrodzenia za pracę, a ustalono ją w odniesieniu do ostatniego uposażenia. Celem podziału środków zgromadzonych na kontach emerytalnych w przypadku rozwodu jest wyrównanie czy uzupełnienie udziałów małżonków w majątku podlegającym podziałowi. Wobec tego podział sum zgromadzonych przez wnioskodawczynię jest sprzeczny z zasadami współżycia społecznego.

(pismo k. 212-213v)

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017 roku uczestnik wnosił o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi także środki zgromadzone na rachunku OFE wnioskodawczynie i przyznanie ich na rzecz wnioskodawczynie z obowiązkiem spłaty na rzecz uczestnika. Nadto wnosił o przyznanie ruchomości na jego rzecz tych, które znajdują się w jego posiadaniu, a pozostałe ruchomości na rzecz wnioskodawczynie i zasądzenie spłaty. Uczestnik nie wyraził zgody na przyznanie lokalu wnioskodawczynie za spłatą. Wniósł o zasądzenie kosztów według norm przepisanych.

Wnioskodawczynie wnosila o przyznanie prawa najmu lokalu na jej rzecz. Przy uwzględnieniu, że lokal zostanie przyznany na rzecz wnioskodawczynie wniosła także o ustalenie spłaty z tytułu prawa najmu lokalu według stawki przyjętej przez biegłego za okres 26 lat. Uczestnik nie wyrażał zgody na przyznanie lokalu wnioskodawczynie za żadną spłatą. Wnosil o przyznanie prawa do lokalu na jego rzecz oraz przyznanie mu tych ruchomości, które znajdują się w jego posiadaniu.

(protokół rozprawy k. 248, k. 253-254)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Związek małżeński M. O. z domu O. i M. P. (1), zawarty w dniu 30 lipca 1988 roku w Ł., zarejestrowany w Urzędzie Stanu Cywilnego Ł. pod numerem III- (...) został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 11 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt (...) Wyrok uprawomocnił się w dniu 25 maja 2013 roku.

(kserokopia odpisu wyroku k. 80-81)

Lokal numer (...) przy ulicy (...) w Ł. stanowi własność Gminy Ł. i jest oddany w najem. Na podstawie umowy najmu z dnia 26 kwietnia 1995 roku M. i M. P. (1) zajmowali lokal numer (...) przy ulicy (...) w Ł..

(pismo (...) k. 38, zaświadczenie (...) Ł. k. 146)

Uczestnik wraz z synem wyprowadzili się z lokalu numer (...) przy ulicy (...) w Ł. w 2011 roku, zabierając swoje rzeczy osobiste. Nadal posiadali klucze do tego mieszkania.

(zeznania świadka J. O. k. 129-131)

Wnioskodawczynie wyprowadziła się z lokalu numer (...) przy ulicy (...) w Ł. w sierpniu 2013 roku.

(okoliczność bezsporna, także zaświadczenie (...) Ł. k. 146)

Wnioskodawczynie opuszczając lokal numer (...) przy ulicy (...) w Ł., zabrała ze sobą: telewizor marki D. (...)", materac – kanapę, lodówkę marki G., mikrofalówkę marki S., sokowirówkę marki Z., suszarkę do grzybów, robota kuchennego marki B., szafkę na buty, 4 krzesła ogrodowe, maszynę do szycia marki Ł., talerze, sztućce, aparat fotograficzny.

(zeznania świadka M. P. (2) k. 127-129, zeznania wnioskodawczynie k. 249-250)

Gmina Ł. Administracja Zasobów Komunalnych Ł. pismem z dnia 29 września 2015 roku wypowiedziała wnioskodawczynie umowę najmu na lokal mieszkalny numer (...) położony w Ł. przy ulicy (...) w Ł. z dniem 31 października 2015 roku, z zachowaniem sześciomiesięcznego terminu wypowiedzenia, tj. ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 2016 roku. Jako podstawę wypowiedzenia wskazano art. 11 pkt 3 pdpkt 1 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu Cywilnego.

(wypowiedzenie umowy k. 215)

Decyzją Prezydenta Miasta Ł. z dnia 4 czerwca 2014 roku, na wniosek M. P. (1), wnioskodawczynie została wymeldowana z pobytu stałego w Ł. przy ulicy (...).

(decyzja (...). (...).4.122.2014 k. 216-216v)

Lokal mieszkalny numer (...) przy ulicy (...) w Ł. obecnie zajmuje uczestnik wraz z synem stron M. P. (2). Wprowadzili się ponownie do mieszkania po opuszczeniu go przez wnioskodawczynię i J. O. – córkę stron.

(zeznania świadka M. P. (2) k. 127-129, zeznania uczestnika k. 251-253)

Zadłużenie wobec wynajmującego z tytułu należności za lokal numer (...) w Ł. przy ulicy (...) na dzień 30 listopada 2013 roku wynosiło 4 948,86 złotych. Na podstawie porozumienia zawartego z Gminą Ł. Administracją Zasobów Komunalnych Ł., uczestnik zobowiązał się do ratalnej spłaty wierzytelności. Powyższa kwota została przez niego zapłacona.

(porozumienie o ratalnej spłacie wierzytelności k. 192-193)

Strony w trakcie trwania małżeństwa nabyły następujące ruchomości, których wartość według stanu na 25 maja 2013 rok i cen aktualnych wynosi:

1. meble kuchenne o wartości 1.500 zł,
2. kuchnia gazowa marki M. o wartości 350 zł,
3. okap o wartości 100 zł,
4. zlewozmywak o wartości 150 zł,
5. bateria o wartości 20 zł,
6. komputer o wartości 1300 zł,
7. monitor (...) 21" o wartości 400 zł,
8. drukarka o wartości 200 zł,
9. wiertarka o wartości 50 zł,
10. wkrętarka o wartości 50 zł,
11. drobne narzędzia i przybory o łącznej wartości 50 zł,
12. wieża z kolumnami o wartości 100 zł,
13. stół o wartości 600 zł,
14. segment pokojowy o wartości 600 zł,
15. telewizor marki D. (...)” o wartości 300 zł,
16. materac –kanapa o wartości 75 zł,
17. lodówka marki G. o wartości 300 zł,
18. mikrofalówka marki S. o wartości 50 zł,
19. sokowirówka marki Z. o wartości 35 zł,
20. aparat fotograficzny o wartości 50 zł,
21. suszarka do grzybów o wartości 60 zł,

22. robot kuchenny marki B. o wartości 120 zł,
23. szafka na buty o wartości 100 zł,
24. krzesła ogrodowe – 4 sztuki o łącznej wartości 20 zł,
25. maszyna do szycia marki Ł. o wartości 50 zł,

W posiadaniu uczestnika znajdują się: meble kuchenne, kuchnia gazowa marki M., okap, zlewozmywak, bateria, komputer, monitor (...) 21”, drukarka, wiertarka, wkrętarka, drobne narzędzia i przybory, wieża stereo z kolumnami, stół i segment pokojowy. Wnioskodawczyni pozostaje w posiadaniu: telewizora marki D. (...)”, materaca, lodówki marki G., mikrofalówki marki S., sokowirówki marki Z., suszarki do grzybów, robota kuchennego marki B., szafki na buty, 4 krzesła ogrodowych i maszyny do szycia marki Ł..

(pisemna opinia biegłego P. G. k. 101-109, zeznania świadka M. P. (2) k. 127-129, zeznania świadka J. O. k. 129-131, zeznania świadka M. K. k. 131, zeznania wnioskodawczyni k. 249-251, zeznania uczestnika k. 251-253)

Dwa aparaty fotograficzne firmy (...) są w posiadaniu córki stron – J. O.. Aparat Zenit był prezentem urodzinowym na 18-ste urodziny J. O., a aparat P. otrzymała od ojca – uczestnika.

(zeznania świadka J. O. k. 129-131)

Po rozwodzie każdy z małżonków zatrzymał laptopa i telefon komórkowy, z którego dotychczas korzystał. W posiadaniu dzieci zainteresowanych zostały komputery i telefony komórkowe przez nich używane.

(zeznania wnioskodawczyni k. 250, zeznania świadka M. P. (2) k. 127-129)

Byli małżonkowie podzielili się książkami wchodzącymi w skład ich majątku wspólnego.

(bezsporne, zeznania wnioskodawczyni k. 249-251, zeznania uczestnika k. 251-253)

Dwa nabyte w czasie małżeństwa uczestników segmenty z pokoi dzieci zostały rozebrane na części przez uczestnika i syna M. P. (2).

(zeznania uczestnika k. 251-252)

Pralka marki I. nabyta przez uczestników w czasie małżeństwa została zutylizowana przez uczestnika w 2014 roku, po jego ponownym wprowadzeniu się do lokalu numer (...) przy ulicy (...) w Ł.. Na dzień ustania wspólności małżeńskiej stron pralka działała.

(zeznania uczestnika k. 252)

W dniu 4 sierpnia 2013 roku uczestnik sprzedał zakupiony w czasie trwania małżeństwa samochód osobowy marki O. (...) o numerze rejestracyjnym (...), za cenę 2 000 złotych.

(umowa kupna sprzedaży pojazdu k. 92)

Wnioskodawczyni ma 52 lata. Obecnie pozostaje na zasiłku rehabilitacyjnym, który stanowi jej jedyne źródło dochodu. Świadczenie otrzymywane przez wnioskodawczynię wynosi około 1800-1 900 złotych netto miesięcznie. Wnioskodawczyni nie ma oszczędności. Mieszka w wynajmowanym lokalu, za które miesięcznie ponosił wydatki w kwocie ponad 1 000 złotych tj. czynsz najmu wraz z opłatami za media. Wnioskodawczyni płaci na rzecz syna alimenty w wysokości 550 złotych, na leki wydatkuje 100 złotych miesięcznie, na wyżywienie i ubrania około 400 złotych miesięcznie. Wnioskodawczyni korzysta z pomocy finansowej córki, w kwocie ok. 400 złotych miesięcznie.

(zeznania wnioskodawczyni k. 249-251)

Uczestnik ma 52 lata. Otrzymuje emeryturę policyjną w kwocie 3 621,55 złotych netto miesięcznie (4 428,08 złotych brutto). Ponosi koszty utrzymania mieszkania i opłat za media w kwocie około 1 000 złotych. Uczestnik na utrzymanie samochodu płaci około 400 złotych miesięcznie, za dwa telefony (swoj i syna) płaci około 100 złotych miesięcznie. Uczestnik spłaca raty kredytów w łącznej kwocie około 1000 złotych miesięcznie. Pozostałą kwotę pożytkuje na wyżywienie, lekarstwa, ubrania. Termin zakończenia spłaty rat kredytów przewidziany jest na 2019 rok i 2020 rok. Kredyty zostały zaciągnięte m.in. w celu spłacenia zadłużenia za lokal, a także przeprowadzenia gruntownego remontu mieszkania. Uczestnik nie posiada żadnych oszczędności. Ma samochód marki R. (...), rok produkcji 2003. Na utrzymaniu uczestnika pozostaje zamieszkujący z nim pełnoletni syn M. P. (2), który studiuje na Uniwersytecie (...) i otrzymuje alimenty od wnioskodawczyni.

(zeznania uczestnika k. 251-253, pismo k. 210)

Łączna wartość 392, (...) jednostek rozrachunkowych zgromadzonych na rachunku w N. N. - Otwartym Funduszu Emerytalnym, należącym do wnioskodawczyni wynosi 14 179,24 złotych.

(pismo k. 208)

Stan środków zaewidencjonowanych na indywidualnym subkoncie wnioskodawczyni w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych, wynosi 27 500,21 złotych. Wysokość przewidywanej emerytury wyliczonej w oparciu o zgromadzone środki na dzień 31 grudnia 2015 roku wynosi 1 026,89 złotych.

(pismo ZUS k. 228)

Wysokość czynszu możliwego do uzyskania na wolnym rynku za wynajem lokalu numer (...) przy ulicy (...) w Ł. wynosi 594,69 złotych miesięcznie + opłaty niezależne od właściciela. Wysokość czynszu regulowanego przedmiotowego lokalu mieszkalnego ustalonego zgodnie z obowiązującymi Rozporządzeniami Prezydenta Miasta Ł. wynosi 299,47 złotych miesięcznie + opłaty niezależne od właściciela.

Wartość prawa najmu tego lokalu mieszkalnego ustalonego zgodnie z zawartą umową najmu przy uwzględnieniu prawdopodobnego trwania stosunku najmu przez 10 lat wynosi 35 426 złotych.

(pisemna opinia biegłego J. K. k. 154-167, pisemna opinia uzupełniająca k. 230-231)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dowodów, w tym dokumentów, ich kserokopii na podstawie art. 308 k.p.c., zeznań świadków i zainteresowanych w sprawie, a także opinii powołanych w sprawie biegłych. Sąd uznał przedmiotowe opinie za pełnowartościowe źródło informacji specjalnych.

Wartość prawa najmu lokalu numer (...) położonego przy ulicy (...) w Ł. ustalona została na podstawie opinii biegłego z zakresu wyceny czynszu. Biegły wartość tego prawa ustalił jako różnicę między czynszem wolnym a regulowanym z uwzględnieniem okresu prawdopodobnego trwania stosunku najmu. W opinii biegłego na etapie końcowych wyliczeń wartości prawa najmu wystąpił błąd rachunkowy – wartość tego prawa winna opiewać na kwotę 35 426 zł jako iloczyn 3 542,64 zł (różnica między czynszem regulowanym a czynszem możliwym do uzyskania w skali roku) i 10 lat (prawdopodobnego okresu trwania stosunku najmu), podczas gdy we wnioskach biegłego wartość ta wynosi 35 436 zł. Pomimo tej pomyłki biegły prawidłowo ustalił wartość udziału przysługującego zainteresowanym w tym prawie na kwotę 17 713 złotych.

Opinię biegłego z zakresu wyceny czynszów kwestionowała wnioskodawczyni. Biegły wydał opinię uzupełniającą, odnosząc się do zgłoszonych przez wnioskodawczynię zarzutów, podtrzymując opinię podstawową w całości.

Wartość zgłoszonych do podziału ruchomości była między zainteresowanymi sporna, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego z zakresu wyceny ruchomości. Opinia nie została skutecznie zakwestionowana przez żadną ze stron.

Sąd odmówił wiary zeznaniom uczestnika w tej części, gdy twierdził, że nie jest w posiadaniu ruchomości w postaci wkrętarki, wiertarki, drobnych narzędzi i przyborów, a także wieży stereo z kolumnami, komputera stacjonarnego, monitora (...) oraz drukarki. Świadek M. P. (2), zamieszkujący wspólnie z uczestnikiem, wprost wskazał, iż przedmioty te znajdują się w lokalu numer (...) przy ulicy (...), są w posiadaniu i użytku uczestnika postępowania. Zeznania świadka w tym zakresie są zbieżne z zeznaniami wnioskodawczynie.

Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawczynie odnoszącym się do twierdzenia, iż telefon komórkowy z którego korzystała został jej odebrany przez uczestnika, a także iż aparat fotograficzny będący w jej posiadaniu otrzymała w formie prezentu i stanowi on jej majątek osobisty. Twierdzenia wnioskodawczynie nie znajdują potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym.

W pozostałym zakresie zeznania świadków i uczestników, co do większości kwestii istotnych dla rozstrzygnięcia, wzajemnie się potwierdzały i uzupełniały.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Jako, iż ustawowa wspólność majątkowa pomiędzy M. O. i M. P. (1) trwała od dnia 30 lipca 1988 roku do 25 maja 2013 roku., w niniejszej sprawie znajdują zastosowanie przepisy ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy w brzmieniu obowiązującym po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 17 czerwca 2004 roku o zmianie ustawy Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2004r, Nr 162, poz. 1691), która weszła w życie z dniem 20 stycznia 2005 r. (art. 5 ust. 1 przywołanej ustawy).

Stosownie do art. 31 § 1 k.r.o., z chwilą zawarcia małżeństwa powstaje między małżonkami z mocy ustawy wspólność majątkowa (wspólność ustawowa) obejmująca przedmioty majątkowe nabyte w czasie jej trwania przez oboje małżonków lub przez jednego z nich (majątek wspólny). Przedmioty majątkowe nieobjęte wspólnością ustawową należą natomiast do majątku osobistego każdego z małżonków, przy czym ustawodawca w treści art. 33 pkt 1-10 k.r.o. wskazał enumeratywnie jakie składniki majątkowe należą do majątków osobistych każdego z małżonków.

Rozwiązanie małżeństwa przez rozwód skutkuje ustaniem wspólności majątkowej (arg. ex art. 31 § 1 zd. 1 k.r.o. w zw. z art. 56 § 1 k.r.o.). Zgodnie z art. 684 k.p.c. w zw. z art. 567 § 3 k.p.c. w zw. z art. 46 k.r.o., skład i wartość majątku ulegającego podziałowi między byłych małżonków ustala sąd. Przyjmuje się powszechnie, że stan majątku ustala się według daty ustania wspólności, natomiast jego wartość według cen z chwili dokonania podziału, czyli zamknięcia rozprawy (tak: uchwała SN z 27 września 1974 r. III CZP 58/74; postanowienie SN z 11 marca 2010 r. IV CSK 429/09, T. Demendecki Komentarz do art. 684 k.p.c. w: A. Jakubecki (red) Komentarz aktualizowany do Kodeksu postępowania cywilnego LEX 2014). Co do zasady przedmiotem postępowania o podział jest majątek, który był objęty wspólnością majątkową i istniał w dacie jej ustania. Ruchomości i nieruchomości wchodzące w skład majątku w tej dacie muszą jednak istnieć w dacie dokonywania podziału, bowiem decydujące znaczenie dla rozstrzygnięcia mają okoliczności istniejące w dacie zamknięcia rozprawy (art. 316 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c.).

Z okoliczności faktycznych niniejszej sprawy wynika, że przez cały czas trwania małżeństwa M. O. i M. P. (1) jego ustrojem majątkowym była wspólność ustawowa. Fundamentalną zasadą tego ustroju majątkowego jest zatem objęcie wspólnością wszystkich przedmiotów majątkowych nabywanych przez jednego lub oboje małżonków w czasie trwania tego ustroju. Wyczerpujący katalog przedmiotów, które należą do majątku osobistego każdego z małżonków, a zatem nie są objęte wspólnością, zawiera art. 33 k.r.o. Wśród nich wskazać należy m.in. przedmioty majątkowe nabyte przed powstaniem wspólności ustawowej, przedmioty majątkowe nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił oraz przedmioty majątkowe nabyte w zamian za składniki majątku osobistego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Między stronami niesporne było, że ruchomości wyszczególnione w opinii biegłego P. G. wyczerpują te zgłoszone do podziału /196/. Uczestnicy kwestionowali jedynie przynależność niektórych ze zgłoszonych składników do majątku wspólnego, oraz okoliczność posiadania przez nich niektórych ruchomości.

Bezsporne między stronami jest, iż meble kuchenne, kuchnia gazowa, okap, zlewozmywak, bateria, stół i segment pokojowy są w posiadaniu uczestnika, natomiast wnioskodawczyni jest w posiadaniu telewizora marki D. (...)", materaca, lodówki marki G., mikrofalówki sokowirówki, suszarki do grzybów, robota kuchennego, szafki na buty, 4 krzesła ogrodowych, maszyny do szycia.

W oparciu o zeznania świadka M. P. (2), syna zainteresowanych, Sąd ustalił, iż ruchomości w postaci komputera, monitora (...), drukarki, wiertarki, wkrętarki, drobnych narzędzi, wieży stereo z kolumnami, wbrew twierdzeniom przeciwnym, posiada uczestnik. Strony zgłosiły do podziału trzy aparaty fotograficzne. Dwa aparaty fotograficzne stanowią własność córki zainteresowanych J. O., co wynika z jej zeznań, częściowo potwierdzonych zeznaniami wnioskodawczyni. Z zeznań tego świadka wynika też, że były trzy aparaty, a wnioskodawczyni jest w posiadaniu jednego aparatu, dlatego tylko w tym zakresie tj. w zakresie jednego aparatu fotograficznego Sąd uznał za udowodnione, że stanowił on majątek wspólny i jest w posiadaniu M. O..

Zainteresowani zgodnie przyznali, iż samodzielnie dokonali fizycznego podziału księgozbioru stanowiącego składnik ich majątku wspólnego. W zakresie żądania podziału laptopów stanowiska stron nie były zgodne. Sąd w oparciu o zeznania wnioskodawczyni i świadka M. P. (2) ustalił, iż każdy z członków rodziny, poza synem zainteresowanych, który korzystał z komputera stacjonarnego, posiadał własny laptop. Po ustaniu wspólności majątkowej małżeńskiej ten stan rzeczy został zachowany, a więc doszło do podziału fizycznego tych składników majątku. Analogicznie ocenić należy żądanie podziału czterech telefonów komórkowych. Wnioskodawczyni twierdziła wprawdzie, że telefon komórkowy przez nią używany, został zabrany przez uczestnika, okoliczności tej jednak nie zdołała udowodnić.

Zainteresowani podzielili między sobą także pościel, ręczniki, tekstylia, zastawę stołową i kuchenną, nie precyzując kto i w jakiej ilości te ruchomości po podziale otrzymał.

Sąd nie ustalił innych składników majątku. Wprawdzie strony twierdziły, iż w skład majątku wspólnego wchodziły jeszcze inne ruchomości, takie jak kamera, telewizor marki A. (...)", odtwarzacz DVD marki M., magnetowid, piła motorowa D., części samochodowe, zbiorniki, letni zestaw wypoczynkowy, to jednak wyniki przeprowadzonego postępowania dowodowego nie pozwoliły na ustalenie, iż przedmioty te nadal istnieją, czy istniały w dacie ustania wspólności majątkowej, a także gdzie ewentualnie się obecnie znajdują albo kto dokonał rozporządzenia tymi rzeczami. Brak było zatem podstaw do dokonywania działu tych ruchomości. Same tylko twierdzenia stron były niewystarczające do dokonania zgodnych z tymi twierdzeniami ustaleń.

Strony do podziału zgłosiły także dwa komplety mebli (segmenty) z pokoi dzieci o wartości 150 złotych każdy oraz pralkę marki I. o wartości 100 złotych. W toku postępowania ustalono, iż uczestnik rozebrał meble na części i dokonał utylizacji pralki z uwagi na brak zdatności do użytku. Ruchomości te w chwili działu majątku wspólnego nie istniały, jednak na chwilę ustania wspólności przedstawiały wartość majątkową - łącznie 400 złotych, która winna zostać uwzględniona przy podziale. Uczestnik bowiem bez porozumienia z wnioskodawczynią podjął decyzję o sposobie przeznaczenia tych ruchomości.

Samochód marki O. (...) został sprzedany przez uczestnika po ustaniu wspólności majątkowej, za kwotę 2 000 złotych. Okoliczności tej wnioskodawczyni nie kwestionowała. Do rozliczenia pozostaje zatem suma uzyskana z jego sprzedaży, gdyż sam przedmiot na moment dokonania podziału nie stanowił składnika majątku wspólnego.

Sąd ustalił, iż w niniejszej sprawie na dzień ustania wspólności majątkowej małżeńskiej, tj. 25 maja 2013 r. (data prawomocności wyroku rozwodowego), w skład majątku wchodziło prawo najmu lokalu mieszkalnego komunalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...). Prawo najmu zostało wnioskodawczyni wypowiedziane ze skutkiem na dzień 30 kwietnia 2016 roku, czyniąc z mocy prawa jedynym najemcą spornego lokalu uczestnika postępowania. Powyższe nie niweczy w ocenie Sądu prawa wnioskodawczyni do rozliczenia w tym postępowaniu prawa najmu lokalu, które przysługiwało byłym małżonkom w czasie trwania wspólności majątkowej małżeńskiej, bowiem to relacje między uczestnikami doprowadziły do zaprzestania korzystania przez wnioskodawczynię z lokalu, zaś nie chęć wyzbycia się prawa najmu.

Mając na względzie, iż prawo najmu lokalu w chwili dokonywania podziału majątku wspólnego nie przysługuje obojgu małżonkom, a wyłącznie uczestnikowi postępowania, Sąd nie rozstrzygał o jego przyznaniu na rzecz uczestników. Przedmiotem rozstrzygnięcia w tym zakresie było ustalenie wartości tego prawa podlegającej rozliczeniu między zainteresowanymi.

Wartość tego prawa została ustalona opinią biegłego sądowego z zakresu wyceny czynszów na kwotę 35 426 zł. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż brak jest przepisów, które regulowałyby kwestie ustalenia wartości prawa najmu, jako że nie jest to prawo będące przedmiotem obrotu rynkowego. Niemniej praktyka sądowa ustaliła pewne zasady ustalania wartości prawa najmu lokalu komunalnego. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem wartość prawa najmu lokalu komunalnego, objętego podziałem majątku wspólnego, stanowi różnica między czynszem wolnym a czynszem regulowanym, z uwzględnieniem - w konkretnych okolicznościach sprawy - okresu prawdopodobnego trwania stosunku najmu (vide: uchwała SN z dnia 24 maja 2002 r. III CZP 38/02). W uzasadnieniu uchwały podkreślono, że wartość prawa najmu jest określona przez wartość, jaką dla najemcy przedstawia możliwość korzystania z przedmiotu najmu. Wartości tej nie da się obliczyć, odnosząc się do kryterium wartości rynkowej, gdyż prawo najmu lokalu komunalnego nie jest przeznaczone do obrotu, odwołać się zatem należy do przeciętnego czynszu rynkowego, który najemca musiałby zapłacić za korzystanie z takiego samego lokalu. Wartość tę należy pomniejszyć o czynsz uiszczany za korzystanie z lokalu komunalnego, gdyż obowiązek uiszczania czynszu stanowi ekwiwalent prawa korzystania z lokalu; chodzi zatem o różnicę pomiędzy czynszem "wolnym" a czynszem uiszczanym przez najemcę lokalu komunalnego. Na podstawie tej zasady biegły dokonał określenia wartości prawa najmu rozumianego jako prawo do korzystania z lokalu numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...). W ocenie Sądu opinia biegłego była wszechstronna, jasna, przejrzysta, a wnioski z niej płynące logiczne.

Wnioskodawczyni wносиła o uwzględnienie przy ustalaniu przez biegłego wartości prawa najmu tego lokalu mieszkalnego komunalnego jako prawdopodobnego czasu trwania stosunku najmu okres 26 lat. W ocenie Sądu tak wskazany przez wnioskodawczynię okres jest zbyt długi, gdyż prowadziłby do zrównania trwałości prawa najmu do trwałości prawa własności oraz do wyceny prawa najmu zbliżonej do prawa własności takiego lokalu. Prawdopodobnego czasu trwania najmu nie można bowiem wiązać wyłącznie z prognozowaną długością życia osoby, której to prawo przysługuje. Powszechnie wiadomo, że prawo to może ustać wcześniej w związku z różnymi okolicznościami, jak choćby wskutek jego wygaśnięcia po nabyciu własności lokalu. Przyjęty przez biegłego termin 10 lat prawdopodobnego trwania stosunku najmu jest zatem terminem adekwatnym zważywszy na specyfikę wycenianego prawa.

W toku sprawy uczestnik postępowania domagał się spłaty wynikającej z podziału środków zgromadzonych na rachunkach emerytalnych wnioskodawczyni (subkoncie w ZUS i rachunku w OFE). Sąd uznał to żądanie za niedopuszczalne, nadto oczywiście sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Wartość tych składników była bezsporna, a wynikała z informacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i funduszu emerytalnego. Niewątpliwym jest, że środki te, na podstawie przytoczonego wyżej art. 31 k.r. i o. wchodzi w skład wspólności majątkowej małżeńskiej.

Organizację i funkcjonowanie funduszy emerytalnych reguluje ustawa z dnia 28 sierpnia 1997 roku o organizacji i funkcjonowaniu funduszy emerytalnych (t.j. Dz.U. z 2013r, poz. 989 ze zm.) Podział środków zgromadzonych w funduszu w razie m.in. rozwodu reguluje art. 126 i nast. tej ustawy.

Jeżeli małżeństwo członka otwartego funduszu uległo rozwiązaniu przez rozwód lub zostało unieważnione, środki zgromadzone na rachunku członka funduszu, przypadające byłemu współmałżonkowi w wyniku podziału majątku wspólnego małżonków, są przekazywane w ramach wypłaty transferowej na rachunek byłego współmałżonka w otwartym funduszu. Wypłata transferowa jest dokonywana przez otwarty fundusz w terminie, o którym mowa w art. 122, po przedstawieniu funduszowi dowodu, że środki zgromadzone na rachunku członka funduszu przypadły byłemu współmałżonkowi. Jeżeli były współmałżonek uprawniony nie posiada rachunku w otwartym funduszu i, w terminie 2 miesięcy od dnia przedstawienia dowodu, o którym mowa w art. 127, nie wskaże rachunku w jakimkolwiek otwartym funduszu, otwarty fundusz, do którego należy drugi z byłych współmałżonków, niezwłocznie otworzy rachunek na nazwisko byłego współmałżonka uprawnionego i przekaże na ten rachunek, w ramach wypłaty transferowej,

przypadające mu środki zgromadzone na rachunku jego byłego współmałżonka. Z chwilą otwarcia rachunku były współmałżonek uprawniony uzyskuje członkostwo w funduszu. Fundusz niezwłocznie potwierdza na piśmie warunki członkostwa uprawnionego współmałżonka. (art. 126 – 128 ust. 1 cyt. ustawy).

W świetle art. 40e ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2013.1442 j.t.) część składek zewidencjonowanych na subkoncie, która w wyniku podziału przypada małżonkowi, z zastrzeżeniem ust. 3, jest ewidencjonowana na subconcie tego małżonka. Jeżeli dla małżonka nie jest prowadzone subkonto - Zakład zakłada subkonto. W świetle ust. 4 tego artykułu podział kwot składek, środków i odsetek za zwłokę, zewidencjonowanych na subconcie, jest dokonywany w przypadku, gdy rozwód, unieważnienie małżeństwa albo śmierć nastąpiły nie później niż w dniu złożenia wniosku o przyznanie emerytury, czy też nabycia prawa do emerytury na podstawie ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Uczestnik postępowania jako funkcjonariusz Policji nie podlega, co do zasady, przepisom ustawy o emeryturach i rentach z FUS, a jego emerytura została ustalona na podstawie art. 5 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji (...) oraz ich rodzin /t.j. Dz.U. z 2016r poz. 708/, który stanowi, że podstawę wymiaru emerytury lub renty inwalidzkiej stanowi uposażenie należne funkcjonariuszowi na ostatnio zajmowanym stanowisku, z zastrzeżeniem ust. 2-4 i art. 33b.

Należy zatem zauważyć, że emerytura uczestnika postępowania, inaczej niż przyszła emerytura wnioskodawczynie, nie była finansowana przez środki pochodzące z majątku objętego wspólnością majątkową małżeńską. To znaczy jej wysokość nie zależała od wysokości składek odprowadzanych z wynagrodzenia za pracę, a ustalono ją w odniesieniu do ostatniego uposażenia. Celem podziału środków zgromadzonych na kontach emerytalnych w przypadku rozwodu jest wyrównanie, czy uzupełnienie udziałów małżonków w majątku wspólnym podlegającym podziałowi. Należy wskazać, że podział sum zgromadzonych przez wnioskodawczynię z przeznaczeniem na jej emeryturę i przekazanie ich uczestnikowi, któremu prawo do emerytury już przysługuje jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Nadto nadmienić należy, iż wnioskodawczynie nie może uzyskać analogicznej korzyści jakiej żąda od niej uczestnik, z uwagi na charakter jego poprzedniego zatrudnienia i pozostawanie przez niego w korzystniejszym reżimie zabezpieczenia emerytalnego. A zatem w świetle art. 5 k.c., który stanowi, że nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego, a takie działanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie korzysta z ochrony, żądanie uczestnika w tym zakresie należało uznać za bezzasadne.

Niezależnie od powyższego z powołanych przepisów wynika, że jedynym dopuszczalnym sposobem podziału wchodzących w skład majątku wspólnego środków zgromadzonych na rachunku w OFE bądź subconcie w ZUS jest podział tych środków w naturze w sposób określony w powołanych przepisach. Nie ma natomiast podstaw do zasądzenia od właściciela rachunku spłaty na rzecz drugiego ze współmałżonków

Na uwzględnienie zasługiwało roszczenie uczestnika postępowania o rozliczenie jego wydatków z majątku osobistego na majątek wspólny, w zakresie uregulowania przez niego zaległości czynszowych za przedmiotowe mieszkanie, w wysokości 1/2 tych kwot.

Zgodnie z treścią art. 45 § 1 k.r. i o. każdy z małżonków powinien zwrócić wydatki i nakłady poczynione z majątku wspólnego na jego majątek osobisty, z wyjątkiem wydatków i nakładów koniecznych na przedmioty majątkowe przynoszące dochód. Może żądać zwrotu wydatków i nakładów, które poczynił ze swojego majątku osobistego na majątek wspólny. Nie można żądać zwrotu wydatków i nakładów zużytych w celu zaspokojenia potrzeb rodziny, chyba że zwiększyły wartość majątku w chwili ustania wspólności.

W przedmiotowej sprawie uczestnik postępowania już po dacie ustania wspólności majątkowej, zawarł porozumienie z Administracją Zasobów Komunalnych Ł., na mocy którego zobowiązał się do dokonywania ratałnych wpłat za zaległy czynsz za mieszkanie numer (...) przy ulicy (...) w Ł.. Obowiązek regulowania należności czynszowych obciążał oboje

najemców, zatem także wnioskodawczynią, mimo, że wówczas już w tym lokalu nie mieszkała (wyprowadziła się w sierpniu 2013 roku).

Sąd rozliczył nakłady poczynione przez uczestnika postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny w wysokości 4 948,86 złotych, wynikającej z przedłożonego porozumienia o spłacie wierzytelności. Z dokumentu tego wynika, że uiszczona przez uczestnika należność obejmowała wyłącznie opłaty na rzecz wynajmującego tj. gminy, nie zaś należne dostawcom usług za media.

Wnioskodawczyni podnosiła wprawdzie, że i ona w okresie wcześniejszym regulowała wyłącznie należności na rzecz wynajmującego, jednak nie wykazała ich wysokości, a nadto, jak wynika z jej twierdzeń czyniła to w czasie trwania wspólności ustawowej i nie wykazała, aby środki w tym celu pozyskała z majątku odrębnego.

Rozstrzygając w przedmiocie sposobu podziału majątku wspólnego, Sąd kierował się normą prawną z art. 46 k.r.o., zgodnie z którą w sprawach nieunormowanych kodeksem rodzinnym i opiekuńczym od chwili ustania wspólności ustawowej do majątku, który był nią objęty, jak również do podziału tego majątku, stosuje się odpowiednio przepisy o wspólności majątku spadkowego i o dziale spadku. Z kolei w myśl art. 1035 k.c. do wspólności majątku spadkowego oraz do jego działy stosuje się odpowiednio przepisy o współwłasności w częściach ułamkowych, z zachowaniem przepisów tytułu VIII księgi IV k.c.

Dokonując podziału majątku wspólnego byłych małżonków M. O. i M. P. (1), Sąd przyznał uczestnikowi na wyłączną własność składniki opisane w punkcie I podpunkt 1) do 14) sentencji postanowienia. Ruchomości te stanowią wyposażenie lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...), zajmowanego przez uczestnika wraz z synem M. P. (2). Pozostałe ruchomości stanowiące majątek wspólny małżonków wymienione w punkcie I podpunkty 15) do 25) Sąd przyznał wnioskodawczyni, bowiem jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, przedmioty te w większości zostały zabrane przez wnioskodawczynią w chwili opuszczenia spornego lokalu i wszystkie znajdują się w jej posiadaniu.

Wartość podlegających podziałowi ruchomości wyniosła łącznie 6630 złotych, w tym wartość ruchomości przyznanych uczestnikowi wyniosła 5470 złotych, a wnioskodawczyni 1160 złotych.

Sąd przyznał na wyłączną własność wnioskodawczyni składniki wymienione w punkcie I podpunkt 26) do 27), bez rozstrzygania o ich spłacie na rzecz uczestnika, co zostało uargumentowane w uprzedniej części uzasadnienia.

Wartość prawa najmu lokalu mieszkalnego numer (...) położonego w Ł. przy ulicy (...) ustalonego w oparciu o opinię biegłego, zgodnie z zawartą umową najmu, z uwzględnieniem okresu prawdopodobnego trwania stosunku najmu tj. 10 lat, wynosi 35 426 złotych.

Uczestnicy mają równe udziały w majątku wspólnym. W toku postępowania nie kwestionowano zasady wyrażonej w art. 43 § 1 k.r.i.o.

Uczestnik powinien zwrócić wnioskodawczyni kwotę 21 068 złotych, w tym: 1/2 ceny uzyskanej ze sprzedaży samochodu marki O. (...) (2 000 zł * 1/2 = 1000 zł), 1/2 wartości prawa najmu lokalu (35 426 zł * 1/2 = 17 713 zł), 1/2 wartości ruchomości zużytych i zutylizowanych przez uczestnika po ustaniu wspólności majątkowej (400 zł * 1/2 = 200 zł).

Wnioskodawczyni powinna zwrócić uczestnikowi kwotę 2474,43 złotych stanowiącą połowę zaległości czynszowych (4 948,86 zł) względem Gminy Ł., uregulowanych przez uczestnika.

Należna wnioskodawczyni od uczestnika na podstawie art. 212 § 2 k.c., spłata z tytułu wyrównania wartości udziału w majątku wspólnym wynosi 18 593,57 zł (21 068 zł – 2474,43zł).

Zasądzając od uczestnika tą kwotę, Sąd odroczył termin zapłaty na jeden miesiąc, mając na uwadze sytuację majątkową i osobistą uczestniczka, który nie posiada zgromadzonych oszczędności w kwocie umożliwiającej mu natychmiastową

splątę wnioskodawczyni. Odroczenie terminu spłaty umożliwi mu zgromadzenie koniecznych środków. Uczestnik wskazał bowiem, iż w celu spłaty wnioskodawczyni zaciągnie kredyt bądź zwróci się o pomoc finansową do rodziny oraz wyjaśnił, że termin ten jest odpowiedni dla zgromadzenia środków na splątę.

W konsekwencji, w oparciu o art. 212 § 3 k.c., Sąd oznaczył termin, w ciągu którego uczestnik winien uiścić należną wnioskodawczyni splątę. Zastrzeżenie odsetek po tej dacie będzie natomiast zabezpieczać interesy wnioskodawczyni w przypadku braku zapłaty.

Zgodnie z art. 108 k.p.c. w każdym orzeczeniu kończącym postępowanie sądowe sąd ma obowiązek orzec o tym, kto ponosi koszty postępowania. Zasady ponoszenia kosztów postępowania w procesie różnią się od zasad ponoszenia kosztów postępowania w postępowaniu nieprocesowym. W postępowaniu nieprocesowym, co do zasady, każdy uczestnik ponosi koszty postępowania związane ze swym udziałem w sprawie (art. 520 § 1 k.p.c.). Wyjątek od tej zasady stanowi jedynie sytuacja, w której uczestnicy są w różnym stopniu zainteresowani w wyniku postępowania lub interesy ich są sprzeczne, sąd może wówczas stosunkowo rozdzielić obowiązek zwrotu kosztów lub włożyć go na jednego z uczestników w całości; to samo dotyczy zwrotu kosztów postępowania wyłożonych przez uczestników (art. 520 § 2 k.p.c.). Jeżeli zaś interesy uczestników są sprzeczne, sąd może włożyć na uczestnika, którego wnioski zostały oddalone lub odrzucone, obowiązek zwrotu kosztów postępowania poniesionych przez innego uczestnika, przy czym regułę tę stosuje się odpowiednio, jeżeli uczestnik postępował niesumienne lub oczywiście niewłaściwie (art. 520 § 3 k.p.c.).

Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie, która dotyczy podziału majątku wspólnego, strony winny ponieść nieuiszczone wydatki w równej części. Sąd w punktach V i VI postanowienia obciążył zainteresowanych na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego dla Łodzi-Widzewa w Łodzi kwotą po 1 285,47 złotych tytułem tymczasowo wyłożonych przez Skarb Państwa wydatków w oparciu o art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j. t. Dz. U. z 2016r., poz. 623).

O kosztach postępowania orzeczono jak w pkt VII i VIII postanowienia, na podstawie art. 520 § 1 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Według wyrażonej w § 1 art. 520 k.p.c. zasady każdy uczestnik postępowania nieprocesowego ponosi koszty, które sam wydatkował bezpośrednio lub które powstały na skutek uwzględnienia przez sąd jego wniosku o przeprowadzenie określonych czynności procesowych. Sąd zważył przy tym, że zgodnie z prezentowanym w orzecznictwie stanowiskiem zgłoszenie przez zainteresowanych odmiennych wniosków, co do sposobu podziału majątku wspólnego, nie powoduje powstania sprzeczności ich interesów w rozumieniu art. 520 § 2 k.p.c. (postanowienie SN z dnia 3 lutego 2012 r., I CZ 133/11, Lex nr 1215253). Sąd ustalił, iż każdy z uczestników poniesie koszty wynikające z udziału w niniejszym postępowaniu we własnym zakresie uznając, iż poszczególni uczestnicy byli w równym stopniu zainteresowani wynikiem niniejszego postępowania, oddalając tym samym wnioski zainteresowanych o zasądzenie kosztów postępowania.